

ACC. N:R. M 6669 : 1-3.

Landskap: Halland Upptecknat av: Prov Jansson
Härad: Hök Adress: Skåne
Socken: Skummestöv Berättat av: Peter Magnus Larsson
Uppteckningsår: 1939 Född år 1875 i Skummestöv

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Upp-teckning en rör Vargar sid 1

Skriv endast på denna sida!

Om Petter Magnus Larssons levnad se
tidigare intämnade upp teckningar.

ACC. N.R.

No. 6669:1

Landskap: Halland Upptecknat av: Per Jansson
Härad: Håk Adress: Skallings
Socken: Skummestöv Berättat av: Peter Magnus Larsson
Uppteckningsår: 1939 Född år 1875 i Skummestöv

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVVargar.

På försommaren 1870, lite efter
än man släppt ut kreaturen på vägen,
såg man en varg i Skummestöv,
och detta lär vara den sista varg,
som man sått i trakten.

Man hade snickare den
omtalade dagen, och då de voro uppe
på taket, sågo de, att kreaturen
voro oroliga och sprungit om var-
andra. Snickarna, som voro: Snickare
Pettersson från Östra Kärr och Jons
Peter Svensson från Trelbaga i samma
söken sådo till ägaren till hem-

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 6669:2.

Landskap: Halland Upptecknat av: Prior Jansson
 Härad: Håle Adress: Skattorp
 Socken: Skummetör Berättat av: Petter Magnus Larsson 2
 Uppteckningsår: 1929 Född år 1875 i Skummetör

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

manet, som var nr 11 i Skummetör
 och hette Svensfält, Lars Svensson, att
 han fick gå ut till kreaturen och se
 vad som stod på. Tösen, som vak-
 pade korna, Nils Ols Britta i Skum-
 metör, visste inte, att det var en
 varg. Hon trodde, det var en hund,
 och hon hade gett den bröd för att
 bli kvitt den, men den blev likväl
 kvar. Korna, som gingo lösa och
 betade blev omedels vilda och sam-
 lades i en ring med kornen ut-
 åt. Då Lars Svensson, berättarens fader,
 kom ut till reaktösen förstod

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R.

M. 6669 : 3

Landskap: Halland Upptecknat av: Bron Janum
 Härad: Hik Adress: Skältop
 Socken: Skummetör Berättat av: Peter Magnus Larsson
 Uppteckningsår: 1919 Född år 1875 i Skummetör

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

han genast, att djuret var en varg.
 Vargen kom snabbt intill honom,
 och då han stog efter den, kom den
 bara närmare. Had han haft
 en vässa eller en yxa, hade det
 varit en lätt sak för honom
 att slå ihjäl djuret. Omsider sprang
 den sin väg ut mot sjön. Man
 följde den tills den kom ut mot
 sjön och där sprang den på norr.
 Andra personer såga också vargen
 en gång. Korna, som skrek och rå-
 made så väldigt, när de såg vargen,
 tuggade sig snart, när den försvannit.

Skriv endast på denna sida!